

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ (6/7/2014)

Η ερμηνεία του Συμβόλου της Πίστεως (44)
«ομολογώ...» - Η ομολογία

Στο Σύμβολο της Πίστεως, αγαπητοί μου αδελφοί, κυριαρχούν τρία βαρυσήμαντα ρήματα, τρεις ιδιαίτερες λέξεις: «πιστεύω, ομολογώ και προσδοκώ». Είναι διαδοχικά τοποθετημένες, με τέτοιο τρόπο, ώστε η μία να προϋποθέτει την άλλη και να μην υφίσταται χωρίς την προηγούμενη. Η λέξη «πιστεύω» εκφράζει το περιεχόμενο της Ορθοδόξου Πίστεως στα πρόσωπα του Θεού Πατρός, του Μεσσία Χριστού και του Παρακλήτου Αγίου Πνεύματος, καθώς και στο γεγονός της «μίας, αγίας, καθολικής και αποστολικής Εκκλησίας», στην οποία πίστη αναφερθήκαμε διεξοδικώς μέχρι τώρα. Πλέον, εισερχόμαστε στην συνέπεια αυτής της πίστεως, που είναι η ομολογία: «ομολογώ εν Βάπτισμα εις άφεσιν αμαρτιών». Πριν εισχωρήσουμε στα του Μυστηρίου του Βαπτίσματος, κρίνουμε σκόπιμο να αφιερώσουμε την σημερινή μας ομιλία στην έννοια των λέξεων «ομολογώ» και «ομολογία».

Στην νομική γλώσσα «ομολογώ» σημαίνει ότι αναγνωρίζω τις άδικες πράξεις μου και παραδέχομαι την ενοχή μου. Στην Θεολογική γλώσσα η λέξη «ομολογώ» λαμβάνει εντελώς διαφορετικό περιεχόμενο και σημαίνει αναγνωρίζω την πίστη μου και την ομολογώ δημοσίως, σε κάθε ευκαιρία της ζωής μου, χωρίς να υπολογίζω το προσωπικό μου κόστος. Το περιεχόμενο αυτό δίδει ευκρινώς ο Απόστολος Παύλος, απευθυνόμενος στον μαθητή του Τιμόθεο: «αγωνίζου τον καλόν αγώνα της πίστεως, κράτησε την αιώνια ζωή, στην οποία έχεις κληθεί και έδωσες λαμπρή ομολογία ενώπιον πολλών μαρτύρων»¹. Μάλιστα, τον καλεί να μιμηθεί *την καλήν ομολογίαν του Ιησού Χριστού, του μαρτυρήσαντος επί Ποντίου Πιλάτου*² Αυτή την ομολογία το κάθε νέο μέλος της Εκκλησίας καλείται, καταρχάς, να δώσει δημοσίως προ του ιερού Μυστηρίου του Βαπτίσματος και στη συνέχεια σε όλο τον βίο του.

Στην προς Ρωμαίους επιστολή του ο Απόστολος Παύλος συνδέει την ομολογία της πίστεως με το γεγονός της σωτηρίας: «εάν ομολογήσεις, με το στόμα σου, ότι ο Ιησούς είναι Κύριος και πιστέψεις με την καρδιά σου ότι ο Θεός τον ανέστησε εκ νεκρών, τότε θα σωθείς. Διότι με την καρδιά του ο άνθρωπος πιστεύει ό,τι οδηγεί στη δικαίωση, με το στόμα ομολογεί ό,τι οδηγεί στη σωτηρία»³ Αυτό σημαίνει ότι η πίστη είναι υπόθεση της καρδιάς, η οποία λαμβάνει

¹ Α' Τιμ. 6,12

² Α' Τιμ. 6,13

³ Ρωμ. 10,9-10

σωστικό χαρακτήρα, όταν ομολογείται με το στόμα και με την εν γένει ζωή του Χριστιανού.

Η Χριστιανική ζωή είναι ζωή ομολογίας Χριστού. Ζούμε σε ένα κόσμο, ο οποίος συστηματικά αποϊεροποιείται, αρνείται την παρουσία του Θεού, αρνείται να ομολογήσει πίστη στον Χριστό, αλλά ομολογεί τυφλή πίστη και υπακοή στα ανθρώπινα επιτεύγματα, στο ανθρώπινο πρόσωπο, το οποίο θεοποιείται ή και αυτοθεώνεται. Είναι η ίδια εποχή που λαιδορεί την πίστη, την θεωρεί ξεπερασμένη, αναχρονιστική, την τοποθετεί στο περιθώριο των ανθρώπινων ενδιαφερόντων, την περιορίζει στο χρονοντούλαπο της ιστορίας. Την ίδια στιγμή, όμως, ζούμε σε μια εποχή που θυμίζει την ατμόσφαιρα και το περιβάλλον της πρωτοχριστιανικής περιόδου, όπου η πίστη απειλούνταν, οι Χριστιανοί διώκονταν και μαρτυρούσαν, ομολογώντας την αληθινή τους πίστη. Σήμερα τις ίδιες εμπειρίες βιώνουν εκατοντάδες χιλιάδες Χριστιανοί σε διάφορα σημεία της γης, οι οποίοι, με ενθουσιαστικό - μαρτυρικό φρόνημα, βιώνουν την ομολογία Ιησού Χριστού ως τρόπο ζωής και σωτηρίας.

Εμείς, οι Χριστιανοί της Ευρώπης και των υπολοίπων ελεύθερων θρησκευτικά περιοχών της γης, δεν γνωρίζουμε τέτοιες απειλές. Ζούμε, όμως, τον παραλογισμό του θρησκευτικού αποχρωματισμού της κοινωνίας, ο οποίος είναι η αιτία και η αφορμή μεγίστων δεινών και απρόσμενων κακών που βάλλουν σήμερα κατά του κόσμου και εξουθενώνουν τους ανθρώπους. Ταυτόχρονα, όμως, ζούμε και τον πειρασμό του θρησκευτικού συγκρητισμού, που, στο πλαίσιο της παγκοσμιοποίησης, επιχειρεί να διαμορφώσει μία νέα πίστη, με άχρωμα, άγευστα και άοσμα χαρακτηριστικά, εύκολα διαχειρίσιμη. Σε μια τέτοια εποχή το να ομολογεί κανείς τον Χριστό λαμβάνει μαρτυρικά χαρακτηριστικά, συνιστά πνευματικό ηρωισμό.

Διαθέτουμε, όμως, αδελφοί μου, οι Χριστιανοί του 21^{ου} αιώνα αυτή την διάθεση της ομολογίας της πίστεώς μας; Θεωρούμε εξόχως παράλογο να έχουμε φθάσει στο σημείο, σήμερα, να ντρεπόμαστε, άνδρες και γυναίκες, να ομολογήσουμε την πίστη μας, ενώ δε διστάζουμε να ομολογούμε τις ποδοσφαιρικές ομάδες που υποστηρίζουμε, τα πολιτικά κόμματα που ψηφίζουμε, τις εταιρείες που εργαζόμαστε, τις πόλεις από τις οποίες καταγόμαστε. Μία, όμως, είναι η κύρια ομολογία· η ομολογία της πίστεως στον Θεό, στο έργο της Εκκλησίας, σε ό,τι μας προσφέρει ο Χριστός με την διδασκαλία της σωτηρίας. Η ομολογία της πίστεως οφείλει να είναι ο τρόπος της ζωής μας, όχι προς επίδειξη και έπαινο, αλλά ως έκφραση της καρδιάς μας. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.